

Röhrig Géza

versek

dávid

*komolyszik az idő
csöpög a rend csökken
szakálladdal vágyom
évszázadban bölcsőmben
Uram*

*csak Te menthetsz meg
hiába szép a szép
hang helyett a szó
tűz helyett a fa ég
Uram*

*lélegeznék újra
köpj a kopoltyúmra
ahogy fordulsz egyszer
ha alszol is ébreszt fel
Uram*

*mint méh a mackót
s minél inkább marlak én
a mézet érzed rajtam
amíg nincs addig van remény
Uram*

*bálám számara megszólalt
a tüskebokr nem
a tüskéből Te szólsz
a számár belőlem
Uram*

*lettem volna tiszta kút
semmint a hamis tanú
tűzből voltam volna egy
tűztől testiünk óvni meg
Uram*

*s ha nem gyengül a gyöngye
ha minden így is marad
vedd el az enyémet
a saját személyed add
Uram*

*mint könnyű gyöngyű búza
tövét a kaszaél
szúkrát vet a harmat
igéd ledönt elér
Uram*

*ujjongok akkor
két hónaljamban hangfal
csúrdöngölőt járok
égig emelt karral
Uram*

trance

*visz a hátán szívem
idők hortobágyán
most épp vissza egy ránc
hosszú holtvágányán*

*visz a hátán szívem
sívó kemény szíken
ébezni nagyon tud
olyankor én viszem*

*nem szólunk
elmarad a világ
itt már nincsen külön
ábrahám és izsák*

*villámlik a nap
a távolság nem csökken
sára sírása
korbácsol a csöndben*

megfagyott egy hajléktalan

*segít ha az ember
időnként kimondja
nem ő a kárpátok
első eszkimója
sokan élünk így
külön gyáván balkan
kibunyt a tűz testvér
tudom én sem raktam*

*hónaljig hóban
vonszolok egy fókát
ismerem az ijedtvégnék
e fókát:
betek óta nem kél
föl a nap hajnalban
kibunyt a tűz testvér
tudom én sem raktam*

*ülve alszom végig egy vibart
elkerül az álom
foggal a fókát
nyersen zabálom
eltévedtem s a jég
nem könnyörül rajtam
kibunyt a tűz testvér
tudom én sem raktam*

*hidegből húzok
falat a hideg ellen
iglum beomlik
rosszul építettem
szőrrel befelé hordom
bőröm e fagyban
kibunyt a tűz testvér
tudom én sem raktam*

*nyugodt vagyok jó itt
utolsó percem élem
szerveim nagy árnyát
a mindenségre égem
tompul a sarki fény
fölöttem s alattam
kibunyt a tűz testvér
tudom én se raktam*